

Vöötmuustriline kontpuuhekk

Kust küll võtab kontpuuhekk selle kaunitriibulise rüü, millesse ta end igal sügisel riietab?

Oleme oma väikese suvekodu puidpõõsaid ikka aialasteks kutsunud. Või mis lapsed nad enam nii väga ongi – hõbekuusk vaatab juba ammu üle maja katuse ning kunagised kuusehekipojukesed kaitsevad kolme meetri kõrguse rohelse müürina pererahva õueelu teetolmu ja müra eest.

Kauneid sügisilmu on tänava küll vähe olnud, kuid see ei keela aednikku vihmahoogude vahel lehti riisudes silmi ülespoole tõstmast ja enda ümber sügisilu nautimast. Milline värvikirevus ja eripära! Ei pea olema impressionistide lum-muses, et seda kõike märgata.

Enne kui lähed kärutäie looja maalitud puulehekoormaga kompostihunniku poole, peatu het-

keks, vaata veel enne leherüü langemist oma lapsukesed üle, ja hall sügispäev teeb sulle oma kordumatu kingituse.

Äkki peatub pilk värvikireval kontpuuhekil, mis igal suvel pügatuna paistab eriti kaunis.

Ja korraga tabad end mõttelt, mis varem kunagi pole pähe tulnud. Miks ühevanused ja ühest taimaiast toodud võsukesed siin kõrvuti kasvades pole samast värvipoti ühe pintsli tõmbega maalitud, vaid moodustavad kirju, vahelduvate vöötidega hekipaela? Või kandsid hekitaimed küll ühist kontpuude perekonnanime, aga olid eri vanemate lapsed? Lippan maja teisele korrusele ja uudistan seda vaatepilti kõrgemalt. Hämmastav värvide mäng!

Ei tahaks hakata Ameerikat uuesti avastama ega teadjamate taimetarkade lahtistest ustest sisse murdma, kuid asjaarmastajat aednikku jäid vaevama uudishimu ja

huvi. Kas jälle on asjade salapära põhjus silmale nähtamatu?

Mis mõjutab leheliste puudepõõsaste värvikujundust ja määrab nende rüü kestvuse? Olid ju oktoobri keskpaigaks õuekased ammu raagu jäänud, õunapuud aga haljad ja suur pajupuu täies suveroheluses lumeni välja nagu varasematelgi aastatel.

Kontpuuhekile mõeldes aga meenutasin kunagist vitsamehe aiatesti, millest selgus, et heki alt voolab läbi õige mitu veesoont. Seda on kinnitanud ka hekiäärsete õunapuude 'Valge klaari', 'Sügisdesserdi' ja ploomipreili 'Ave' kurb saatus, kellele juurtealune pinnas kasvamiseks ei sobinud.

Naabriks olev kontpuuhekk aga riietab end igal aastal kaunitriibulisse sügisrüüsesse, nagu tahaks hingedeajal oma kunagisi häid aiakaaslasti tänutundes meenutada.

MATI NARUSK

HEIKI MAIBERG

Kontpuud on ühed kaunima sügisvärviga põõsad.